

בש"פ 6304/17 - אגבריה סלימאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6304/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העותר: אגבריה סלימאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה

תאריך הישיבה: כ"ג בחשון התשע"ח (12.11.2017)

בשם העותר: עו"ד עמית חדד; עו"ד נועה מילשטיין

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

1. מונחת בפניי עתירה לגילוי ראיה חסויה מטעמי ביטחון המדינה לפי סעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. הפסיקה קבעה מעין איזון בין האינטרס הציבורי שלא לגלות ראיה שעלולה לפגוע בביטחון המדינה, לבין זכותו של נאשם להתגונן מפני אשמה. עוד נקבע כי במידה שמדובר בראיה החיונית להגנת הנאשם, השיקול של הגנה מפני אשמה גובר על השיקול הציבורי של ביטחון המדינה. במצב זה התביעה תהיה רשאית שלא למסור את

עמוד 1

הראיה, אך ההשלכה עשויה להיות זיכוי של הנאשם במקרה הקונקרטי.

לעניינו, שמענו את הצדדים במעמד שניהם, וכן שמעתי את בא כוח המדינה ונציג הביטחון במעמד צד אחד. כמו כן עיינתי בחומר הרלוונטי, והצעתי הצעה מסוימת לבא כוח המדינה בדבר גילוי פרפרזה רחבה יותר, תוך התייחסות לעמדת הסניגור. ההצעה התקבלה, ובא כוח המדינה הודיע את הדברים לפרוטוקול. נראה כי למען היעילות והסדר הטוב יהיה ראוי כי בא כוח המדינה יעלה את הדברים גם על כתב וישלח את המסמך לסניגור.

2. ניתן להבין כי הסניגור מעוניין לקבל את המסמכים כולם, ולא להסתפק רק בפרפרזה, גם אם היא רחבה יותר בעקבות דברי בא כוח המדינה. בבואי לשקול את העניין על פי אמות המידה הרלוונטיות בפסיקה, נחה דעתי כי האיזון הראוי נשמר בחשיפת החומר כפי שנחשף, ולא מעבר לכך. כאמור, מוכן אני להבין את עמדת הסניגור, אך עסקינן במלאכת איזון רגישה ועדינה. המשמעות הינה שדי בהרחבה שהציג בא כוח המדינה בדיון, בכדי להגן על האינטרס של הנאשם, ואין מקום לגלות את הראיה מעבר לכך. בכך מסתיים הליך זה.

3. העתירה נדחת אפוא בכפוף לאמור לעיל.

ניתנה היום, כ"ג בחשון התשע"ח (12.11.2017).

ש ו פ ט